

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΛΛΙΣ

Ο νυν με πρώην πρωθυπουργούς

Με αφορμή τη συμπεριφορά της Τουρκίας και το απρόβλεπτο, ενδεχομένως επικίνδυνο σκηνικό που διαμορφώνεται στη γειτονιά μας, επανέρχεται για πολλοστή φορά στη σκέψη το πόσο λείπει από τη χώρα μια ουσιαστική ανταλλαγή απόψεων ανάμεσα στους ανθρώπους που έχουν χειρισθεί ή καλούνται τώρα να χειρισθούν εθνικά ευαίσθητες καταστάσεις. Η ζημιόγνος απουσία μιας περισσότερο εθνικής προσέγγισης, έστω στα μεγάλα. Δεν είναι μόνον οι συνήθεις αμφισβητήσεις, οι διεκδικήσεις και οι συχνά παραβατικές ενέργειες της Τουρκίας. Στον απόηχο του αποτυχημένου πραξικοπήματος, των εσωτερικών τριβών στο πολιτικό σκηνικό, και των εκκαθαρίσεων που σημειώνονται στις ένοπλες δυνάμεις, η γειτονική χώρα ακολουθεί ολοένα και λιγότερο κανόνες και αρχές. Στο ανησυχιακό παζλ προστίθεται και το σκηνικό που δημιουργούν οι τεταμένες σχέσεις της Αγκυρας με εταίρους και συμμάχους της και οι όποιες συνέπειες μπορεί αυτές να προκαλέσουν σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της συμφωνίας για τους πρόσφυγες, αλλά και τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και το Κυπριακό.

ΑΥΓΗ Κατσάκος Πέτρος

«Κακές παρέες»

Και επειδή με το χιούμορ, τους υπαινιγμούς και τους ειρωνικούς τίλους δεν είναι απαραίτητο πάντα να βρίσκεις το επιθυμητό «κέντρο» του στόχου, αλλά αντιθέτως να δίνεις λαβή για κακοπροαίρετα σχόλια, ας αφήσουμε στην άκρη τον πλάγιο λόγο κι ας προσπαθήσουμε να μιλήσουμε όσο πιο καθαρά και ξάστερα γίνεται.

Όταν προ ημερών, από αυτή τη στήλη, ζητούσαμε από τη διοίκηση της ΕΡΤ να πάψει να κρύβεται πίσω από τους κανόνες που το ΕΣΡ επιβάλλει για την προεκλογική προβολή των κοινοβουλευτικών κομμάτων και να σταματήσει να παρουσιάζει τα φασιστικά πανηγύρια της Χ.Α. εντός και εκτός Βουλής, θα ήταν άδικο αν δεν ζητούσαμε την ίδια στάση και από τους βουλευτές των υπόλοιπων κομμάτων πολλώ δε μάλλον των βουλευτών της Αριστεράς. Θα ήταν υποκριτικό να μιλάμε για πολιτική απομόνωση των στελεχών του νεοναζιστικού μορφώματος συνταξιδεύοντας και συνυπάρχοντας μαζί τους σε αμφιβόλου αποτελεσματικότητας εκδηλώσεις στο όνομα μιας γενικής, αλλά συνάμα νομιμοποιητικής υποχρέωσης. Η υποχρέωση των δημοκρατικών πολιτών αυτού του τόπου εξαντλείται με την εικόνα της Χ.Α. στη Βουλή και πέραν τούτου οτιδήποτε άλλο αποτελεί έναν επικίνδυνο και ενοχλητικό πλεονασμό που προσβάλλει τις συνειδήσεις μας.

Η Χ.Α. είναι ένα κοινοβουλευτικό κόμμα που, ελέω κάποιων εκατοντάδων χιλιάδων ψήφων, απολαμβάνει ότι το Σύνταγμα προβλέπει εντός του Κοινοβουλίου και μέχρις εκεί. Πέραν του κτηρίου αυτού και η παραμικρή συνύπαρξη λειτουργεί νομιμοποιητικά για τους βουλευτές και τα στελέχη της και μόνο ως κηλίδα παραμένει σε όποιον συνευρίσκεται μαζί τους. Όταν ο πρωθυπουργός

Για να επανέλθω στην αρχική διαπίστωση, πέρα από τη θεσμική διαβούλευση στο πλαίσιο της λειτουργίας της Βουλής, τις συγκλήσεις του Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής, όπως και των ελάχιστων συναντήσεων των πολιτικών αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, που άλλωστε αποδεικνύονται περισσότερο επικοινωνιακού παρά ουσιαστικού χαρακτήρα, δεν θα ήταν εξαιρετικά χρήσιμες επαφές του εκάστοτε πρωθυπουργού με προκατόχους του (αυτό ισχύει και για τα ευαίσθητα υπουργεία Εξωτερικών και Αμυνας); Να αναζητήσει ο κ. Τσίπρας τη δική τους αποτίμηση της κατάστασης και γνώμη. Να τους ακούσει, και ας κάνει αυτό που αυτός κρίνει ορθό. Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει τη χρησιμότητα της κατάθεσης εμπειριών και γνώσεων; Μιας ειλικρινούς συζήτησης πρώην πρωθυπουργών με τον νυν, πόσο μάλλον όταν ο τελευταίος τυχαίνει να είναι νεαρός και σχετικά άπειρος;

Δυστυχώς, η απουσία τέτοιων συναντήσεων δεν εκπλήσσει. Δεν έγιναν ούτε καθόλη τη διάρκεια της τελευταίας επταετίας που η χώρα μαστίζεται από τη βαθιά οικονομική, κοινωνική και πολιτι-

κή κρίση, γιατί να γίνουν τώρα; Επειδή η Τουρκία καθίσταται εξαιρετικά απρόβλεπτη και αναθεωρητική, ή επειδή το Κυπριακό εισέρχεται σε καθοριστική φάση όπου η Ελλάδα θα κληθεί να πάρει αποφάσεις και να αναλάβει τις ευθύνες που της αναλογούν; Το ιδεατό θα ήταν να ακούσει ο κ. Τσίπρας τα καλύτερα μυαλά εξωτερικής πολιτικής από όλα τα κόμματα. Καμία παράταξη και καμία ιδεολογία δεν διαθέτει μονοπώλιο ευφυΐας και διεισδυτικής ανάλυσης πολύπλοκων καταστάσεων. Δυστυχώς, στην κυνική ελληνική πραγματικότητα, η συγκεκριμένη σκέψη δεν είναι μόνο ανέφικτη. Φαντάζει αφελής. Γιατί να το κάνει ο Τσίπρας; Τι θα κερδίσει κομματικά; Γιατί να ταυτισθεί με χαμένους, αποτυχημένους, μισπούς αντιπάλους, θα αναρωτηθούν οι μεν; Γιατί να βοηθήσουμε έναν άπειρο, αναξίπιστο λαοπλάνο, θα αντιτείνουν οι δε. Με αυτά τα μυαλά φθάσαμε στην οικονομική κατάρρευση. Θα μπορούσε ο διαφανόμενος κίνδυνος μιας εθνικής καταστροφής να μας ωθήσει να αλλάξουμε συμπεριφορά; Φοβάμαι πως όχι.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

Η συνωμοσία της τσιπούρας

Το ότι υπάρχει μεγάλη κινητικότητα στην περιοχή μεταξύ της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ είναι γεγονός. Συζητήσεις γίνονται, σχέδια καταστρώνονται, μετακινήσεις έχουμε, κόμματα κλονίζονται, φιλίες χαλάνε, παλιοί έρωτες αναζωπυρώνονται, τραυματισμένες φιλοδοξίες ψάχνουν θεραπεία, ματαιωμένες προσδοκίες ζητούν εκδίκηση.

Από το Ποτάμι φεύγει κόσμος και όσοι μένουν προβληματίζονται για το αν έχει νόημα να συνεχίσουν, ο αρχηγός της Ένωσης Κεντρώων καταγγέλλει σκευωρίες εις βάρος του κόμματός του, η Φ. Γεννηματά κατηγορείται ότι θέλει να σπρώξει τη Δημοκρατική Συμπράταση προς τον ΣΥΡΙΖΑ και να διαγράψει τον Βενιζέλο, ο πρώην αρχηγός του ΠΑΣΟΚ κάνει εξορμήσεις σε πόλεις και χωριά με όχημα τον όμιλο προβληματισμού που έχει φτιάξει, ο Φλωρίδης και η Διαμαντοπούλου προτείνουν ξεκίνημα από μηδενική βάση, ο Κώστας Σημίτης έχει μιλήσει κι αυτός για την ανάγκη να σχηματιστεί κάτι καινούργιο στην Κεντροαριστερά. Φυσιολογικά πράγματα θα πει κανείς για έναν χώρο που είναι κατακερματισμένος, πελαγωμένος και θυμωμένος με την ανημπόρια του να επιστρέψει στα περασμένα μεγαλεία.

Κάτω από τέτοιες συνθήκες είναι εύκολο κάποιος να μη σκέφτονται ψύχραιμα και να παρασύρονται σε επιπολαιότητες. Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν και όρια. Ετσι, με έκπληξη διάβασα σε ιστοσελίδα ότι τη Δευτέρα το βράδυ, σε ψαροταβέρνα της Νέας Σμύρνης, μαζεύτηκαν οι Β. Βενιζέλος, Γ. Φλωρίδης, Μ. Χρυσοχοϊδης, Άννα Διαμαντοπούλου, Λ. Γρηγοράκος, Εύη Χριστοφιλοπούλου, Π. Ρήγας, Αφροδίτη Αλ Σάλεχ και Γ. Προβόπουλος.

Η ιστοσελίδα (new post) δεν είναι απ' αυτές που διακρίνονται στο άθλημα της τερατολογίας. Η σύνθεση της παρέας παραπέμπει σε πολιτικό γεγονός. Η παρουσία Προβόπουλου, όπως και να το κάνουμε, δημιουργεί αίσθηση. Από την άλλη πλευρά, όμως, συνωμοσία σε ψαροταβέρνα, μπροστά σε άσχετους θαμώνες, δεν είναι και πολύ σοβαρή επιλογή. Είπα λοιπόν να το ψάξω. Εχουμε και λέμε:

- Η Εύη Χριστοφιλοπούλου έβγαλε ανακοίνωση με την οποία διαψεύδει τη συμμετοχή της στο δείπνο (;). - Ο Ευάγγελος Βενιζέλος και η Αφροδίτη Αλ Σάλεχ έχουν άλλοθι γιατί, όπως είπε η κ. Σάλεχ, «την ίδια μέρα μέχρι αργά το βράδυ ήμασταν σε εκδήλωση». - Η Άννα Διαμαντοπούλου έχει κι αυτή άλλοθι γιατί ήταν σε εκδήλωση και επιπλέον με διαβεβαίωσε πως «τα βράδια ποτέ δεν τρώω». - Ο Γ. Φλωρίδης ήταν σαφής: «Πρόκειται για κατασκευή από την αρχή μέχρι το τέλος». - Ο Μ. Χρυσοχοϊδης στο ίδιο μήκος κύματος με τον Φλωρίδη. Πρόσθεσε μάλιστα ότι «με τον Βενιζέλο έχω να μιλήσω αρκετούς μήνες».

Ποιο συμπέρασμα βγαίνει; Η όλοι αυτοί όντως πήραν μέρος στο δείπνο και συμφώνησαν μεταξύ τους να το διαψεύδουν ή η ιστορία είναι κατασκευασμένη και διοχετεύτηκε για να εκθώσει τα πρόσωπα που υποτίθεται ότι συνωμοτούσαν. Αν ισχύει το δεύτερο, έχει ενδιαφέρον να μάθουμε ποιος είναι ο δράστης. Για την πρώτη εκδοχή, πάντως, το βάρος της απόδειξης έχουν εκείνοι που «αποκάλυψαν την είδηση».

αποκλείει με δική του επιλογή τον αρχηγό της Χ.Α. από τις συσκέψεις των πολιτικών αρχηγών στο Προεδρικό Μέγαρο, δείχνει έναν πολιτικό δρόμο που καλό θα είναι να ακολουθούν και οι υπόλοιποι, καθώς δεν πρέπει να ξεχνούν ότι δεν ήταν λίγες οι φορές στο σχετικά πρόσφατο παρελθόν που οι βουλευτές και τα στελέχη της Αριστεράς αρνούσαν να παραστούν σε επίσημες εκδηλώσεις (περίπτωση παρέλασης Θεσσαλονίκης) στις οποίες βάσει πρωτοκόλλου καλούνταν και οι χρυσαυγίτες. Δεν ήταν λίγες οι φορές που εκπρόσωποι της Αριστεράς έφευγαν από τηλεοπτικά πάνελ άμα τη εμφανίσει του Κασιδιάρη. Δεν ήταν δε λιγότερες οι φορές που ο κόσμος της Αριστεράς κατήγγειλε τη Νέα Δημοκρατία ότι έβαζε τη Χ.Α. από την «πίσω πόρτα» στο πολιτικό παιχνίδι προς άγρα ψήφων από το ακροδεξιό ακροατήριο.

Όλα αυτά καλό θα ήταν να τα θυμόμαστε όταν αποφασίζουμε να πάμε ταξίδι με αυτούς, και μάλιστα στο όνομα μιας δήθεν επίδειξης εθνικής ομοψυχίας. Λες και αμφισβητήθηκε ποτέ αυτή, όσον αφορά τουλάχιστον την εδαφική ακεραιότητα της χώρας, και έπρεπε να πάνε οι βουλευτές μιας Επιτροπής στο Καστελλόριζο για να ανυψωθεί το φρόνημα των κατοίκων και να τρομάξουν οι απέναντι. Και μόνο που το σκέφτηκε αυτό ο οργανωτής και εμπνευστής της επίσκεψης, δείχνει και τη σοβαρότητα με την οποία αντιμετωπίζει τόσο λεπτά και ευαίσθητα θέματα. Γεγονός που, πέρα από τις «κακές παρέες», θα ήταν αρκετό ώστε να προκαλέσει τουλάχιστον κάποιες εύλογες αντιρρήσεις σε όσους έσπευσαν να συμμετάσχουν στην άτυπη αυτή «συνεδρίαση» της Επιτροπής στο Καστελλόριζο.